

عنوان مقاله:

طریقه ی احمد غزالی از طوس تا تلمسان

محل انتشار:

مجله ادیان و عرفان، دوره 42، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شهرام پازوکی - موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران، دانشیار

انسبه شیخ سفلی - دانشگاه ازاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، دانشجوی دکتری

خلاصه مقاله:

بر پایه ی نسبت خرقة ی شاه نعمت الله ولی در شجره نامه اش، طریقه ی احمدغزالی که رفتن این طریقت به مغرب از مسلمات تاریخ است با چند واسطه به شیخ ابومدین در تلمسان الجزایر می رسد. ویس از او نیز با میانجیگری مشایخی به شاه نعمت الله ولی در ایران می رسد. ابن عربی به عنوان پدر عرفان نظری، ابومدین را در جای جای نوشته-هایش گرامی داشته و با عنوان شیخنا یا ابوالنجا از او یاد می کند. فخرالدین عراقی صوفی مکتب خراسان نیز پس از فراگرفتن فصوص الحکم نزد صدرالدین قونویوی کتاب خود به نام لمعات را بر سنت سوانح العشاق احمدغزالی می نویسد که قونویوی پس از خواندن لمعات آن را شرح فصوص معرفی می کند. با یافتن مستندات دال بر نسب طریقتی شاه نعمت الله می توان بر گسترش طریقت شیخ احمدغزالی تاکید کرد که بیشتر در قالب آثار نوشته شده ی پس از ابومدین قابل مشاهده است. نوشتار پیش رو به یکی از این زنجیره ها یعنی شیخ ابوالبرکات، شاگرد شاگرد احمدغزالی اختصاص دارد. احتمالها مورد بررسی قرارگرفت و میزان اعتبار آنها با یادکرد دلایله مشخص شد.

کلمات کلیدی:

ابوالبرکات، ابوالفضل، احمد غزالی، بغدادی، شاه نعمت الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1888520>

